

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der har været tilstillede Finansudvalget. (1ste Afdeling).

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg. B. Sp. 593).

Til Forhandling sattes først de *Landbrugsministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstilling Nr. 2 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 5 (se Tillæg B. Sp. 595).

Ordføreren (Nørhøve): Der er i alt henvist 48 Andragender til Finansudvalget i denne Afdeling. Deraf foreslaar Udvalget 12 henvist til de forskellige Ministre, og et Mindretal indenfor Udvalget foreslaar yderligere 2 henvist. Dette betyder dog ikke, at Udvalget ikke har været lydhørt overfor flere Andragender, og ærede Medlemmer vil ogsaa se af Betænkningen, at der om adskillige Sager ved Forhandling med Ministeren er truffet Bestemmelse, hvorved Andragerne er blevet imødekomne helt eller delvis.

Skanderborg Landboforening havde planlagt et Dyrskue i Skanderborg til 1. Juni sidste Sommer, men de uheldige Forhold, der herskede mange Steder her i Landet med Hensyn til Mund- og Klovesyge, bevirkede, at Dyrskuet maatte indstilles, for saa vidt klovbærende Dyr angik. Dette fik Landboforeningen først Underretning om en Dags Tid, før Dyrskuet skulde afholdes, og den havde da haft en hel Del Udgifter, for Resten ikke synderlig store, i alt 273 Kr. 23 Øre, til Kontorarbejde, til Leje og Kørsel, Tømmer og Tømmerarbejde, til Trykning af Katalog med mere, for saa vidt angik den Del af Dyrskuet, som der var kommet Paabud om ikke maatte holdes. Hele Udvalget mener, at Billighed kunde tale for, at Landboforeningen under disse Forhold fik disse Udlæg godtgjort. Ministeren har erklæret, at han ikke kunde gaa med til det uden Særbevilling, men naar Rigsdagen kunde gaa ind paa det, havde han ikke noget derimod. Derfor foreslaar Finansudvalget Andragendet henvist til Ministerens Overvejelse, idet det ikke kan siges at være Landboforeningens Skyld, at det gik saa nær ind til Tiden, inden der kom Meddelelse om, at en Del af Dyrskuet ikke kunde holdes.

H. Rasmussen: Jeg ønsker ganske kort at udtale min Tilfredshed med den

Stilling, Finansudvalget har indtaget overfor det Andragende, der er optørt under Nr. 5 i Betænkningen, og som vedrører Forhold, der gjorde sig gældende i Skanderborg, hvor Landboforeningens Dyrskue til Dels mislykkedes. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at Billighed taler for, at man imødekommer denne Landboforening, som paa Grund af Forbudet mod, at klovbærende Dyr fik Adgang til Dyrskuet, fik dette delvis ødelagt sidste Sommer. Det drejer sig ikke om noget stort Beløb, men det forekommer mig alligevel, at der er al Grund til at imødekomme Foreningen, og jeg gaar ud fra, at den, naar den højtærede Landbrugsminister vil modtage denne Henviſning, ogsaa vil faa nogen Erstatning for det lidte Tab. I denne Forbindelse kunde jeg ønske at henstille til Myndighederne, om det ikke var muligt, at de Embedsmænd, der har med slige Sager at gøre, kunde være noget hurtigere i Vendingen, saaledes at i dette Tilfælde det omtalte Forbud kunde have været udsendt til Offentligheden saa betids, at Skanderborg Landboforening kunde have indrettet sig derefter. Der kunde muligvis ogsaa være Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om, at denne Forening ikke fik den Dispensation, den ønskede. Jeg ved, at adskillige Landboforeninger fik Lov til at holde Dyrskue trods de Forhold, der herskede sidste Sommer, men dette Forhold skal jeg ikke her komme ind paa, det vil ikke være nogen Nytte til i Øjeblikket. Jeg anbefaler altsaa at vedtage Udvalgets Indstilling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det, det her drejer sig om, er, at Skanderborg Landboforening havde berammet et Dyrskue til Afholdelse inden Udløbet af den Karenstid, der var fastslaaet i Bekendtgørelsen vedrørende Dyrskuers Afholdelse i de Egne, der havde været hjemstøgt af Mund- og Klovesyge. Landbrugsministeriet — eller, om man hellere vil, Landbrugsministeren — maatte bestemt modsætte sig, at Dispensation i det foreliggende Tilfælde gaves. Hvis der var blevet givet Dispensation, vilde det have bragt Usikkerhed og Forvirring i det hele Forhold, og den trufne Bestemmelse om Karenstid var omhyggeligt forberedt, saa der er ikke her noget at klage over Vilkaarlighed eller Hensynsløshed overfor Landboforeningen. Men Landboforeningen er kommet uheldigt af Sted, og naar Udvalget ønsker Sagen henvist, som det hedder, til min Overvejelse — der er ikke meget at overveje, enten vil man,